

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/119/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011165
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115011165.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti obvinenému J. J., nar. XX.XX.XXXX v Z., t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Ilava, stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. a), e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. augusta 2015 prejednal sťažnosť obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn.: 3T/93/2015 zo 06.augusta 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť obvineného J. J.

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne podal dňa 21.07.2015 na Okresný súd Trenčín pod č. 2Pv 218/15/3309 obžalobu na obvineného J. J. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. a), e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že,

dňa 19.03.2015 v čase okolo 16.30 hod. v meste D. nad T. na Q. J. slovenskej pred pohostinstvom U. pod vplyvom alkoholu v prítomnosti najmenej troch ďalších osôb najskôr vulgárne nadával poškodenému T. U., trvale bytom Mesto D. nad T., a poškodenej Z. X., trvale bytom J. D. nad T., ktorí v tom čase sedeli na lavičke, následne vytiahol z vrečka ríflí nôž a pristúpil k poškodenému T. U., ktorého chytil rukou za vlasy a ku krku mu priložil čepeľ noža a povedal mu, že ho zareže, načo ho poškodený oboma rukami odstrčil a obaja poškodení utekali preč, pričom počuli, ako beží za nimi a kričí, že ich zareže, čo trvalo do času, pokiaľ ho na Q. J. slovenskej nezadržala polícia.

Obvinený J. J. bol vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.03.2015 sp. zn. 0Tp/16/2015 z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. s tým, že väzba začala dňa 19.03.2015 o 17.00 hod. a vykonáva ju v Ústave na výkon väzby Ilava. Vzatie obvineného do väzby odôvodnil sudca pre prípravné konanie tým, že u obvineného bol daný dôvod preventívnej väzby, teda že je u neho dôvodná obava, že bude v trestnej činnosti pokračovať. Uvedená obava vyplývala podľa sudcu pre prípravné konanie hlavne zo skutočnosti, že obvinený bol v milosti opakovane trestne stíhaný a tiež priestupkovo postihnutý.

Po podaní obžaloby Okresný súd Trenčín rozhodol dňa 06.08.2015 uznesením sp. zn.: 3T/93/2015 tak, že podľa § 238 odsek 3 Tr. poriadku obvineného ponechal vo väzbe, pretože dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku naďalej trvá. Zároveň podľa § 80 ods.1 písm. c) Tr. poriadku väzbu obvineného nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Uvedené uznesenie o väzbe nenadobudlo právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení proti nemu vo vzťahu ku všetkým výrokom podal sťažnosť obvinený. Sťažnosť bližšie neodôvodnil.

Krajský súd v Trenčíne po tom, čo mu bola vec predložená ako nadriadenému súdu, rozhodoval na neverejnom zasadnutí o podanej sťažnosti, pričom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

V prvom rade krajský súd uvádza, že súd prvého stupňa postupoval pri rozhodovaní vecne správne a v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi rozhodovanie o väzbe pred súdom a v tomto smere nezistil žiadne pochybenie.

Podľa § 238 ods. 3 Tr. por. ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 ods. 1, § 241, § 244 alebo § 331 ods. 1, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

- a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,
- b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo
- c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 79 ods. 2 Tr. por. policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 3. Ak v prípravnom konaní prokurátor zistí, že dôvody väzby sa zmenili, podá návrh sudcovi pre prípravné konanie na rozhodnutie o zmene dôvodov väzby. Sudca pre prípravné konanie o takom návrhu rozhodne bez meškania. Ak súd vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, predseda senátu bezodkladne vydá príkaz na prepustenie obvineného z väzby s uvedením dôvodu prepustenia a uvedie túto okolnosť v zápisnici; takto postupuje predseda senátu aj vtedy, ak v súdnom konaní uplynula lehota väzby podľa § 76 ods. 6.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhovie, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaneho prípadu za dostatočný a prijme ho.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaneho prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným.

V danom prípade je potrebné uviesť, že už pri rozhodovaní o vzatí do väzby súd prvého stupňa správne skonštatoval prítomnosť formálnych i materiálnych podmienok väzby, teda že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania aj ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že obvinený bude pokračovať v trestnej činnosti. Ako už uviedol súd prvého stupňa, dôvodnosť trestného stíhania i v štádiu trestného konania po podaní obžaloby vyplýva najmä z výpovedí svedkov poškodených T. U., Z. X., svedka G. S., znaleckého posudku a ostatných listinných dôkazov. S uvedeným konštatovaním sa krajský súd v plnej miere stotožňuje.

Krajský súd tiež konštatuje, že pri podávaní obžaloby boli splnené podmienky uvedené v § 76 ods.2 Trestného poriadku, teda lehota väzby nepresiahla zákonom stanovenú hranicu a obžaloba bola podaná v zákonnej lehote pred uplynutím základnej doby trvania väzby.

Vo vzťahu k existencii väzobného dôvodu podľa § 71 ods.1 písm. c) Trestného poriadku (predstížná väzba) možno uviesť, že tento naďalej nezmenene pretrváva tak, ako bol skonštatovaný pri rozhodovaní o vzatí obvineného do väzby a tiež pri rozhodovaní o ďalšom trvaní väzby.

Ako už uviedol súd prvého stupňa, dôvodná obava, že obvinený J. J. bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil, vyplýva predovšetkým z doterajšieho spôsobu života obvineného. Obvinený bol v minulosti trikrát súdne trestaný v priebehu rokov 2004 až 2013 a to za trestné činy násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi, útoku na verejného činiteľa a marenie výkonu úradného rozhodnutia. I keď sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, pri úvahách o dispozíciách obvineného k páchaniu trestnej činnosti je možné prihliadnúť i na už zahladené odsúdenia, pretože sa nejedná o meritórne rozhodovanie o vine a treste. Aj zahladené odsúdenia pri zohľadnení časového odstupu medzi nimi a aktuálnou trestnou činnosťou, poskytujú totiž plastický obraz o charaktere obvineného, spôsobe jeho života a prípadných kriminálnych predispozíciách. Zároveň bolo obvinenému v minulosti nariadené aj ochranné protitoxikologické liečenie ambulantnou formou trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 08.12.2008, sp. zn. 4T/134/2008, právoplatným dňa 24.01.2009, pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Z výpisu z evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR tiež vyplynulo, že obvinený bol v minulosti osemkrát priestupkovo riešený prevažne pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, naposledy dňa 30.05.2014, kedy sa mal svojej matke G. J. vyhrážať zabitím, uškrtením a podpálením ambulancie. Z týchto skutočností je možné usudzovať, že u obvineného prevládajú dlhodobo násilnícke sklony, ktoré boli v poslednom prípade umocnené aj použitím zbrane - noža a taktiež aj vyhrážkami. Prihliadajúc k priestupkovej a trestnej minulosti obvineného je zrejmé, že u neho dlhodobo prevládajú násilnícke sklony, ktoré mali byť v aktuálnej veci umocnené použitím zbrane - noža a taktiež aj vyhrážkami, ktoré mal adresovať poškodeným. Žalovaného konania sa pritom mal dopustiť pod vplyvom návykovej látky - alkoholu. Obvinený trpí i syndrómom závislosti od metamfetamínu a má problémy s nedisciplinovaným požívaním alkoholu, ktorý u neho zjavne vyvoláva nárast agresivity. Tým sa zvyšuje jeho potencionálna nebezpečnosť pre okolie a je odôvodnená reálna obava, že by vo verbálnych vyhrážkach, prípadne fyzických útokoch, mohol - prípadne i pod vplyvom návykových látok - pokračovať aj po ním navrhnutom prepustení z väzby na slobodu.

Krajský súd sa v plnej miere stotožnil s názorom okresného súdu i vo vzťahu k možnosti nahradiť väzbu dohľadom probačného a mediáčného úradníka. Vzhľadom na osobu obvineného, ako i na okolnosti prípadu, takýto postup neprichádzal do úvahy a ani krajský súd ho nepovažoval za dôvodný. Obvinený je osobou s násilníckymi sklonmi, závislou na návykových látkach a intenzita násillia v jeho konaní má gradovať. Nahradenie väzby inými, menej invazívnymi prostriedkami, by sa tak v jeho prípade zjavne minulo svojim účinkom.

Na základe uvedených skutočností preto krajský súd sťažnosť obvineného J. J. podľa § 193 ods.1 písm.c) Tr.por. v celom rozsahu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.